

ud i Tiden, og som vi formentlig slet ikke vil komme under, hvis der ikke sker noget ganske uforudset.

Til Slutning omtalte den ærede Minister, at vi i Landbruget skulde være svært taknemmelige, fordi man havde givet os faste Priser paa Korn, Smør og Flæsk, lovet os en sikker Pris, ihvad der end sker. Jeg ved nu ikke, om vi behøver at være saa overdrevent taknemmelige for Fastsættelsen af Priserne, i alt Fald for saa vidt angaar Korn og Flæsk. Smørret talte vi jo om i Aftes, og der var delte Meninger om, hvorvidt Prisen dækker Produktionsudgifterne eller ikke. Med Hensyn til Kornet har vi den Opfattelse, at Prisen ikke dækker Produktionsudgifterne, og hvad Flæsket angaar, er alle enige om, at Prisen ikke dækker Produktionsudgifterne. Naar vi regner med en Pris paa Korn af 28 Kr., er vel saa at sige alle enige om, at de 2 Kr. 30 Øre er en Pris, der ikke dækker Produktionsudgifterne for Flæsk. Jeg vil gøre opmærksom paa, at fra Landbrugets Side er vi ikke kommet og har bedt om eller ønsket nogen Sikring med Hensyn til Priserne paa vore Produkter, men vi er gaaet med dertil af Hensyn til Forbrugerne, af Hensyn til Samfundet. Det er ikke noget, vi kommer og takker for, disse Ordninger er saa vist ikke trufne for Landbrugets Skyld. Vi har ikke i Landbruget krævet at have det saaledes som andre Produktioner, navnlig Industri, som frit har kunnet tage Krigspriser udadtil og paa Hjemmemarkedet tage Priser, som stod i Forhold dertil. Jeg kan derfor ikke føle mig i nogen særdeles stor Taknemmelighedsgæld paa denne Konto.

Jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, som jeg har stillet overfor de andre ærede Medlemmer, som har haft Ordet: Hvorledes vil den højtærede Minister, naar dette Lovforslag er vedtaget, skaffe Kød til Københavns Forsyning? København vil efter dette Lovforslags Gennemførelse komme til at undvære den Forsyning af Slagtekvæg fra Jylland, som den hidtil har haft, og for hvilken den har maattet give en større Pris pr. Pund, fordi der ved Forsendelsen er et Svind af saadant noget som 50 Pund pr. Stk. levende Kvæg. Naturligvis maa dette Kvæg koste mere pr. Pund, naar det skal sælges hertil, thi man kan dog ikke være saa naiv at tro, at Landmændene vil ofre et halvt Hundrede Kroner pr. Dyr for at faa det solgt paa det københavnske Marked. Altsaa, naar dette Lovforslag vedtages, vil Kvæget fra Jyl-

land udeblive paa det københavnske Marked. Hvad vil Ministeren da gøre for at skaffe København Forsyning? Det er ikke nok at stille noget op paa Papiret, naar det faktiske Resultat bliver, at der ikke kommer Kvæg frem, i alt Fald ikke i tilstrækkelig Mængde. Den ærede Minister har vel tænkt over Spørgsmaalet, thi han var ved at røre ved Konsekvensen. Hvad er da Konsekvensen af det Lovforslag, som her ligger? Jeg er slet ikke blind for, at Konsekvensen er anvist af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), nemlig en forlods Tvangsudtagning af Kvæg til Hjemmemarkedets Forsyning eller ogsaa en Lukning af Eksporten. Jeg vil gerne, for at man ikke skal sige, at jeg ikke har sagt til i Tide, meget advare den højtærede Minister imod at slaa ind paa disse Baner, imod at gaa til en Ordning, der betinger en forlods Tvangsudtagning af Kvæg. I Rusland har de det ganske vist saaledes, at de sender nogle Folk ud, der skal tage forlods, men, uden at jeg i øvrigt skal komme videre ind paa at motivere det — det behøves vel ikke —, vil jeg meget advare imod, at man fra Regeringens og Rigsdagens Side indlader sig paa noget saadant. Det er aldeles ikke paakrævet, der kan paa normal Vis skaffes tilstrækkelig Forsyning til Befolkningens Kødforbrug over det hele Land, naar man ikke træffer urimelige og umulige Foranstaltninger.

Hauge: Til det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffinøe) skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Han sagde, at det var et Brud paa de mellem det konservative Folkeparti og de to Regeringspartier trufne Aftaler, naar Ministeren nu stillede Forslag om, at der skulde fastsættes en Højestepris paa Kreaturer. Jeg véd ikke, hvad det ærede Medlem hermed sigter til. Jeg kender ikke noget til, at der er truffet Aftaler af nogen Art i Retning af, at det ikke skulde være tilladeligt for Ministeren eller for andre, ogsaa for det ærede Medlem, at stille Forslag om Ændringer til Kødloven, hvis det viser sig, den ikke svarer til de Forudsætninger, der dannede Grundlaget for dens Vedtagelse. Det blev under Forhandlingerne i Udvalget, før Kødloven blev vedtaget, og før Overenskomsten mellem de tre Partier blev truffet, drøftet, om det ikke var betimeligt at fastsætte en Højestepris, men til sidst havde man i den Betragtning, at man haabede at kunne undgaa det. Det staar udtrykkeligt i Betænkningen, og den Del af Betænkningen, jeg her sigter til,